

(המשך מעמוד 10)

טיין", כפי שגוהגים לתרגם את השם בטעות) הוא קואליציה של הרבה גופים ואירגונים. כמה מן הגופים האלה פרשו במשך הזמן, תוך התנגדות ליקו של ערפאת. אחרים הפכו מעין "אופוזיציה נאמנה" בתוך האירגון עצמו. אך מכיוון שערפאת מייצג את תנועת פת"ח, ה"גוף המרכזי באש"ף, מעמדו באש"ף איתן. אולם ערפאת היה תמיד רגיש לסכנות המ"איימות על מעמדו בתוך תנועתו שלו, פת"ח. וזוהי תנועה גדולה, בלתי-איריאולוגית, ובה אנשים שונים — דתי וחילוני, ימני ושמאלי, כמו בכל תנועה מרכזית מסוג זה. על-פי הערכות מוסמכות של אנשי-ביטחון ישראליים, פת"ח מייצג כיום הרבה יותר ממחצית האוכלוסיה בגדה וברצועה, ורוב גדול עוד יותר כפופורה הפלסטינית.

ב-1983 נערך מרד כפת"ח. אברמוסא, אז אלוף-מישנה פופולארי שהוחזק כגיבור-מילי-חמה, פרש ממנו. לפני-פרש אברו-נראל הקנאי. גם לאחר מכן נותרה באש"ף אופוזיציה נוקשה, שסברה כי ערפאת מוותר יותר מדי לישראלים ו/או לאמריקאים, בלי תמורה נאותה.

תמיכת האינתיפאדה. בוועידה של פת"ח בתוניס התבהרה עתה התמונה לגמרי. ערפאת הוא כיום המנהיג הבלתי-מעורער של פת"ח, ובמילא גם של אש"ף. האופוזיציה של

אשה-לשעבר רותי נבון
חזרה בתשובה

רית, שם זה עסק פופולארי וריווחי. העיקרון הוא שאדם בא לאולפן ומקליט בקלטת-וידאו שיר בביצועו, שיכול לשמש אותו למטרות שונות — למשל, להראות את כישוריו לאנשי-מיקצוע שונים. לעסק כזה היה יכול להיות פוטנציאל גדול, בגלל המחיר-ריס הגבוהים של אולפני-ההקלטות בארץ. דקל נדלק לרעיון והביא את ידיו, נעמן שקולניק, כשותף שלישי בעסק. בהסכם שנחתם בין השלושה נקבע שחלקו של קריבושי בשותפות יהיה 40%, ושני השותפים האחרים יתחלקו ב-60% הנותרים. יש בהסכם-השיתוף פיסקה שבה נאמר שהמשקיע (שקולניק ודקל) מתחייב לשאת בכל הוצאות והתשלולים הכרוכים בהקמת האולפן ובתפעולו השוטף, ולשאת גם בהוצאות של רכישת מכשירים וציוד והכשרת החנות לאולפן. בפיסקה אחרת נאמר במפורש שקריבושי לא יהיה אחראי לחובותיה או להתחייבויותיה של השותפות, וכי המשקיע בלבד יהיה האחראי להם. המציאות טפחה על פני החבורה. העסק נסגר, כשהוא מותיר אחריו חובות לסיפקים שונים.

אומר עליכך קריבושי: "אמרת דקל: תפסידו בכבוד, תסגרו את העניין בכבוד. אך הם מסרבים. קשה להבין זאת. מדובר בכסף קטן לגבי אנשים עשירים כאלה. לרקל יש בתי-מלון ומרכזי מיסחרי באילת, ולשקולניק יש 250 תחנות-טלוטו ברחבי הארץ. הם נותרו חייבים 25 אלף שקל לבנק לאומי. מלבד זאת נדרפתי גם מחברת קו שיווק, שהיא חברה-יבשת של דחף. שהיתה אמורה לעבור איתנו בפיר-סום. העסק נותר חייב כסף לחברה הזאת. אז הם קיוונו את החוב מ-7500 דולר שהגיעו לי מחברת דחף על כמה ג'ינגלים שעשיתי עבורי. אני לא מבין, הם רוצים להפיל את הכל עלי?"

קריבושי טוען שהפיק את הלקחים מהעניין, לגבי ההפרדה בין ידידות לביונס. "אני עם עסקים גמרותי. מעתה ואילך אעסוק רק במוסיקה!"

10 שנים, כשקריבושי עשה ג'ינגלים עבור משרד-התיירות, שהיה אחד הלקוחות במישר-ידו של ברנע. הקשר, שהחל על רקע מיקצור ע"י הפך לקשר ידידותי שכלל בילויים משותפים וביקורים הדדיים.

למעשה אין בידיו של ברנע מיסמך על כך שקריבושי הזמין את מודעות הפירסום אצלו. לטענת ברנע, נעשתה ההזמנה בשיחה בין השניים, ומפאת החברות ביניהם לא החתים את קריבושי על מיסמך כלשהו. קריבושי, מצידו, אינו מכחיש את ההזמנה, אך טוען ששותפיו, שקולניק ודקל, חייבים לשאת בהוצאות הכרוכות בהפסדי האולפן.

שותפיו של קריבושי הם שני אנשי-עסקים מכובדים ומוכרים ביותר בארץ.

נעמן שקולניק, בסביבות ה-60 לחייו, אל-מן עשיר המתגורר בהרצליה-פיתוח, הוא דמות מוכרת בקרב חוגי הבליינים של תל-אביב. שקולניק, בעל הוויכיון לעשרות נקר-רות-מכירה של לונטו ברחבי הארץ, אוהב לחיות טוב ובגדול. ניתן לפגוש בו בלילות, כשר הוא מבלה במסיבות ובמסיעות-ידידותיות למיניהן, כשהחיתה כושית צמודה אליו. זוהי חברתו מזה שנה, הזמרת הילארי סרג'נט, אחי-יניתו של הזמר ויזן קרינל.

השני הוא המלונאי אהרון רקל, שהוא גם נשיא התאחדות בתי-המלון באילת, בעלה של הציירת אביבה דקל, ולהם שני ילדים. כתו איילת המתגוררת בניו-יורק, עושה שם סרטים. סירטה על מתנה-הפליטים דהיישה

סרסומאי ברנע
אין מיסמך

גם מולו של המלונאי לא שפר בשנה האחרונה. דקל הקים כאילת את-ריבילוי מדהים ביופיו, בשם נ"ס, וקיווה לעורר את חייה-היללה כאילת לרמה אירופית. נ"ס בנוי בצורת-פנטגון משיש, וכולל בית-קפה, מיסעדה, חנויות ומיתקני-מים. אך כל התיפאורה היפה הזאת לא הביאה אנשים למקום, ורקל הפך את המקום לאולטי-אירועים. בחוגי-הכספים באילת יודעים לספר שכסף רב הושקע במי-קום, ורקל מקווה שהוא יצליח אי-פעם להחזיר את ההשקעה שלו.

ההתקשרות בין דקל לקריבושי החלה בשיחה תמימה בין השניים בכפר-הנופש של רפי נלטון בטאבה. קריבושי סיפר למלונאי שאישי-הביטוח שלמה אליהו, בעל פרויקט נ"ה-עיר, בא אליו בהצעה להקים אולפן הקלטות לחובבים, כפי שקיים בארצות-הבי-

נעמן שקולניק והילארי סרג'נט
מי צריך לשלם?

ערפאת

מייצג את רוב הפלסטינים

בתוך פת"ח הצטמקה והידלדלה. הקו שלו — הכרה בישראל, הכרה בהחלטות 242 ו-338, דרישה עם האמריקאים, הסכמה לבחירות בשטחים הכבושים בתנאים מסויימים, חתימה להקמת מדינה פלסטינית לצד ישראל — זכה באישור מוחץ.

הנבחרים החדשים לגוף המוביל של פת"ח, הוועד המרכזי, הם אנשי — וביניהם השגריר של אש"ף בתוניס, איש מובהק של ערפאת, המנהל את הדרושיח עם האמריקאים.

אין ספק כי הסיבה העיקרית לחיזוק המעמד והקו של ערפאת היא האינתיפאדה. לא זה בלבד שהרוב העצום של האוכלוסיה הפלסטינית טינית בתוך הארץ מתייצב מאחורי ערפאת ומריניותו, אלא שגם ההנהגה המקומית, שחיבתה הולכת וגוברת בתוך אש"ף (ראה יומן איש'י), רואה בו את מנהיגה.

המדינאים האמריקאיים הכירו עכשיו רשמית בעובדה שלא תיתכן שום התקדמות פוליטית בלי אש"ף — וכי מנהיגותו של ערפאת היא הטובה ביותר לקידום הפיתרון. הם שומעים זאת מפי המנהיגים בגדה ובר-צועה, מפי הנשיא חוסני מובארכ ומפי המלך חוסיין.

הם שומעים את ההיפך מפי יצחק שמיר, משה ארנס וביבי נתניהו. אך נראה שזה לא עשה עליהם רושם עז.